

מקור המאמר בזוהר פרשת פינחס זף רג ע"א
והירות גדולה בשמרות הברית

וידבר ה' אל משה לאמר. פינחס בן אלעזר וגוי. רבינו אלעזר פתח ואמר, (משלי א) שמע בני מוסר אביך ולא תטש תורה אמר. שמע בני מוסר אביך - זה הקדוש ברוך הוא. ולא תטש תורה אמר - זו הכנסת ישראל. מה זה מוסר אביך? מוסר זו מה תורה, שיש בה כמה תוכחות, כמה עונשין, כמו שנאמר (שם ג) מוסר ה' בני אל תמאס ולא תלץ בתוכחתו.

ומשם שבל מי שמשתדל בתורה בעולם הזה זוכה שיפתחו לו כמה שערים לעולם ההוא, כמה אורות - בשעה שיצא מהעולם הזה היא מקדימה לפניו, והולכת לכל שומרי השערים, מכריזה ואומרת: (ישעה כ) פתחו שערים ויבא גוי צדיק! התקינו כסאות לפלוני עבד המלך! שאין שמה לקדוש ברוך הוא אלא במאי שמשתדל בתורה, כל שכן אדם שמתעורר בלילה להשתדל בתורה, שערי כל הצדיקים שבגו עוז מקשייבים לקולו, והקדוש ברוך הוא נמצא ביןיהם, כמו שפרשוה (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשייבים לקולד השמייני.

וידבר יי' אל משה לאמר, פנחים בן אלעזר וגוי, (במדבר כה) רבינו אלעזר פתח ואמר, (משלי א) שמע בני מוסר אביך ולא תטש תורה אמר. רבינו קדשא בריך הוא. ולא תטש תורה אמר. מאי מוסר אביך, מוסר, דא אוריתא, דאית בה כמה תוכחים, כמה עונשין. כמה דאת אמר, (משלי ג) מוסר יי' בני אל תמאם ולא תקוץ בתוכחתו.

ובגין הכל/man דاشתדל באורייתא בהאי עלמא, זבי דיפתחו לייה כמה טרעין לההוא עלמא, כמה נהוריין. בשעתה דינפק מהאי עלמא, היא אקדימת קמיה, ואולא לכל נטורי טרעין, מברשות ואומרת, (ישעה כ) פתחו שערים ויבא גוי צדיק. אתקינו קרסין לפניה עבדא דמלכא. דלית חדו לך קדשא בריך הוא אלא/man דاشתדל באורייתא, כל שעון בר נש דמתער בליליא לאשתקלא באורייתא, דהא כל צדיקיא דבגנתא דערן, צייתין לך ליה, וקידשא בריך הוא משתחב בינויה, כמה דאיקמו (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשייבים לך לcold השמייני.

נמצא ביןיהם, כמו שפרשוה (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשייבים لكולד השמייני.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר הָאֵי קָרְאָ רֹא דְחַכְמַתָּא אֵיתָ בֵּיהָ.
הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָאֵהִ
בְּגִלוֹתָא עִם יִשְׂרָאֵל, וְאַזְלָא עַמְהָזָן בְּעַקְפְּתִיָּהָן.
חֲבִירִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלָה, מַשְׁרִין עַלְאַיִן. בְּלָהּוּ צִיְתִין
לְקוֹלָה, לְקוֹל תִּשְׁבַּחְתָּךְ בְּגִלוֹתָא. הַשְׁמִיעָנִי, בְּמַה
דָאַת אָמַר (שיר השירים ב) הָרְאִנִּי אֶת מְرַאֵיךְ הַשְׁמִיעָנִי אֶת
קוֹלָה. הַשְׁמִיעָנִי, קָלָא דָאַיִן חֲבִרִיא דְמִשְׁתְּדִילִ
בָּאוּרִיאִתָּא דָהּא לִית תִּשְׁבַּחְתָּא קְפָאי, בָּאַיִן
דְמִשְׁתְּדִילִי בָּאוּרִיאִתָּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּבִיכּוֹל, כָּל אַיִן דְזַכָּאן
לְאַשְׁתְּדָלָא בָּאוּרִיאִתָּא, וּמִפְּרָטָ פְּלִיגָן לִילִיאָ,
וְאַתִּין בְּמַטְרוֹנִיתָא כְּדֵנָהִיר יִמְמָא, לְקַבְּלָא אַנְפִי
מִלְּפָא, אַתְקִיף וְאַחֲסִין בְּשִׁבְגִּנְתָּא. וְלָא עוֹד, אַלְאָ
דְשִׁרְיאָ בֵּיהָ חוֹטֶל חָסֶד, בְּמַה דְאַזְקִימָנָא.

תֵא חַזִי, כָּל מָאֵן דְזַכָּי לְאַתְתָּקָף בְּשִׁבְגִּנְתָּא, יִסְתְּמֵר
גְּרָמוֹהִי מַאֲפִין מְלִין דְאַחֲדִין לְקַבְּלָה. בְּגַ�וּן מָאֵן.
אַיִן דָלָא מִשְׁקָרִי בָּאת קְדִישָא, בְּגַ�וּן בַּת אֵל גַּכָּר.
וְכָל מָאֵן דְנַטִיר גְּרָמִיה, בְּבִיכּוֹל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אַחֲדִיא
בֵּיהָ, וְנַטְרָא לֵיהָ, וְהִיא אַקְדִימָת לֵיהָ שְׁלָם. וְכָל שְׁבַּן
אֵי זַכִּי וְקַנִּי לְהָאִי.

ונתנו לך כל הצלחה בזירה זו. ותודה לך על מילוי תפקידך!

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, פָּסוֹק זֶה יִשְׁבַּח בְּסָוד חַכְמָה. הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנִּים -
זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּגִלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל וְהַלְכָת עִם
בְּצִדְקָתָם. חֲבִירִים מַקְשִׁיבִים בְּצִדְקָתָם - מַחְנֹת עֲלֵיוֹנִים כָּלִים
מַקְשִׁיבִים לְקוֹלָה, לְקוֹל תִּשְׁבַּחְתָּךְ בְּגִלוֹת. הַשְׁמִיעָנִי,
כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ב) הָרְאִנִּי אֶת מְרַאֵיךְ הַשְׁמִיעָנִי אֶת
הַשְׁמִיעָנִי קָול אֹתָם הַחֲבִירִים שֶׁמְשַׁתְּדִילִים בְּתֹרֶה, שְׁהִרִּי אֵין
תִּשְׁבַּחְתָּךְ לְפָנֵי כָּאֹתָם שֶׁמְשַׁתְּדִילִים בְּתֹרֶה.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּבִיכּוֹל כָּל אֹתָם שְׁזַפְּאִים לְהַשְׁתְּדִיל בְּתֹרֶה, וּמְכַשְּׁנָחָצה הַלִּילָה וּבָאַיִם עִם הַמְלָכָה כְּשִׁמְאֵיר הַיּוֹם לְקַבְּלָ פָנֵי הַמֶּלֶךְ, מִתְחַזֵּק וּוּרְשָׁ בְּשִׁכְינָה. וְלָא עוֹד, אַלְאָ שְׁשֹׁרָה בְּזַעַם שְׁלָל חָסֶד, כִּמוֹ שְׁבָאָרְנוּ.

בָּא וּרְאָה, כָּל מֵ שְׁזַבְּכָה לְהַתְּחַזֵּק בְּשִׁכְינָה, יִשְׁמַר עַצְמוֹ מִאֹתָם דְּבָרִים שָׁאַחֲזִים מוֹלָה, כִּמוֹ מַיִ? אֹתָם שְׁלָלָ מִשְׁקָרִים בְּאֹתָה הַקָּדוֹשָׁ, בְּגַ�וּן בַּת אֵל גַּכָּר. וְכָל מֵ שְׁשֹׁמֶר עַצְמוֹ, בְּבִיכּוֹל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲחֹזָה בְּזַעַם.

ואמר רבי שמעון, ראויים היה
ישראל להיות מושדים באורה
שעה, פרט זהה שהקדמים פנו חס
למעשה הזה ושכח את הרגון.
זהו שכתב פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן השיב וגוי.

ואמר רבי שמעון, אתהzion ישראלי לאשותצאה
ביהו שעתא, בר דאקדים פנחים להאי
עובדא, ושביך רוגזא. הרא הוא דכתיב, פנחים בון
אלעזר בון אהרן הכהן השיב וגוי.

ספר אור הזוהר (עמוד 325)

- פרק יד -

גדולי החסידות בשבח למוד הזוהר

א) ובני ישראל יוצאים ביד רמה, בר"ש גלי - ראשית טובות ר'בי שמעון ב' יוחאי
יבני ישראל יוצאים ביד רמה' (שמות יד ח), ותרגומו: יבני ישראל נפקו בראש גליה, על דרך דאותא
בזהר הקדוש בספרא דא יפקו מן גלוותא, ועוז שם שמבר עוז יותר בשיתגלה הספר הזוהר ברא
יפקו מן גלוותא.

ויהו שמרמו בפסוק ובני ישראל יוצאים, הינו מן הגלות, בוגר לעיל, ביד רמה, ותרגומו בראש גליה,
בר"ש ראשית טובות ר'בי שמעון ב' יוחאי, גלי', בשיתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר, או ברא יפקו
מן גלוותא, והבן.

ב) משיח בן יוסף ייחיה ויתקיים על ידי למוד רזין דאוריתא

על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו ב מהרה בימינו אמן מבואר בזהר הקדוש.
וסימן לדבר סוד' במלוי סמ'ך ודו' דלית עמטריה משיח בן יוסף במקומן, שאף משיח בן יוסף ייחיה
ויתקיים על ידי זכות למוד רזין דאוריתא.

ג) או"ר בנימטריא ר'ז

עפר הגולה הוא מרזי דאוריתא, כי או"ר עמטריה ר'ז, וזה נקרא ב'ז שגימטריה סוד' מיסוד'. וזה
שבחוב במדרשו, אני אמרתי יהיו לנו, והראשים אומרם לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא
הפשט, על ב'ז לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה והוא שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור
שלא נאמר משדר עניים גופיהו, עתה אקסם, בזכותו אמרות השם המזקנות שבעתים, אך לשם
ישמרנו מהרשים אשר סביב לתלכון ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם ברם זלוט, דברים
העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.

(או"ר ישראל על תקוני זה להפיגיד מקאנזין זכותו ינו עליינו - תיקון ל'ז - דף ע'ז)

ד) או"ר בנימטריא איין סוד' אדו'ן עול'ם; ר'ז

קימי או"ר כי בא או"ר' (ישעה ס א), או"ר בנימטריה איין סוד'ם, אדו'ן עול'ם, ובנימטריה ר'ז,
שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו, וזה קומי או"ר, שיתגלה בבוד מלכות אדו'ן עול'ם, כי
בא או"ר'ה, כי בבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר'ז, או"ר התורה, ועל ידי זה תהיה
גאלה להתגלות בסוד מלכותו בנדע. (אנרא דכליה למורינו הרב צבי אלמלך מדינוב הפטרת פרשת תבואה)

ה) שמחת סיום ספר הזוהר מעין שמחת תורה

הרבי רבי ברוך מיפויו זכותו ינו עליינו, נבדו של הבעל שם טוב, היה נהג לעשות בל'ג בעמר של
כל שנה שמחת סיום של למוד בספר הזוהר, ומגעשה הסיום לקחו בספר הזוהר בידיו ורכד עמו במא
שעות רצופות בהתלהבות וברבקות עצומה, והיה לו يوم זה מעין שמחת תורה.

(הרבי רבי ברוך מיפויו זכותו ינו עליינו - ספר התורה ל'ג בעמר)